

[Udenrigsministeren.]

sagt om den danske regerings bestemmelsesret, også gælder i en krise- eller krigssituation, hvor danske styrker måtte være overgået til NATO-kommando.

Kjær Rasmussen: Jeg takker udenrigsministeren for svaret. Jeg synes altså ikke, der var nogen grund til, at jeg tog mit spørgsmål tilbage, da det netop gik på en krise- eller krigssituation, og denne situation var udenrigsministeren jo også inde på i sit svar til mig i dag. Men det, der interesserer mig, er alligevel at få at vide, om det tidspunkt, hvor atomvåben vil komme til Danmark, er blevet fremrykket, efter at NATO har vedtaget den fleksible strategi.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kofoed* til udenrigsministeren:

„Hvilke foranstaltninger agter ministeren at træffe til beskyttelse af danske fiskere på internationalt farvand i Østersøen?“

Skriftlig begrundelse:

Spørgsmålet er stillet under henvisning til begivenhederne mandag den 8. december 1969, hvor en dansk fiskerkutter blev beskudt under fiskeri i Østersøen ca. 60 sømil vest for Memel.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Kofoed: Når jeg stiller mit spørgsmål til udenrigsministeren, er det, fordi en dansk fiskerkutter den 8. december i år blev beskudt af en østmagts flådefartøj. Efter hvad der foreligger oplyst, opholdt kutteren sig på internationalt farvand i færd med fiskeri, altså i lovligt og fredeligt ærinde. Beskydningen medførte, at kutterens støttesejl blev ramt; der var altså ikke tale om varselsskud.

I mit spørgsmål ligger en opfordring til regeringen om at træffe foranstaltninger og ikke blot afgive en formel protest. Når jeg finder dette nødvendigt, er det, fordi episoden den 8. december ganske vist er den hidtil alvorligste, men dog kun er et led i en

lang serie af chikanerier mod danske fiskere i internationalt farvand. Gang på gang har man oplevet, at fiskere uden varsel jages bort fra øvelsesområderne med tab af både kostbart udstyr og betydningsfulde fangstmuligheder til følge.

Der er en iøjnefaldende forskel på de forhold, hvorunder f. eks. danske flådeøvelser og østmagternes flådeøvelser finder sted i Østersøen. Når den danske flåde, og så vidt jeg ved også andre NATO-flådestyrker, holder øvelsesskydninger, varsles dette i god tid i det internationalt tilgængelige Efterretning for Søfarende. Endvidere bringes oplysninger over den danske radio, ligesom man averterer i aviserne. Hvis der trods alle disse varslinger alligevel befinder sig civile fartøjer i skydeområdet, indstilles skydningerne, indtil det pågældende fartøj forlader området. Det foregår efter opfordring og ikke med kanonskud. Tilsvarende forholdsregler iagttages åbenbart ikke fra østlig side. Der varsles ikke, i hvert fald ikke således, at det kan blive danske søfarende bekendt, og episoden den 8. december og de mange foregående episoder viser altså, at når danske fartøjer uforvarende kommer ind i et skydefelt eller øvelsesområde, ja, så bliver behandlingen den, jeg har omtalt.

Den danske regering såvel som andre regeringer med regelmæssig skibsfart og fiskeri i Østersøen bør stræbe efter godt naboskab, og den danske regering bør tage initiativ til international aftale om tilfredsstillende varsling og i øvrigt om en adfærd på søen, som baseres på gensidig respekt. Den danske regering må efter min opfattelse med så meget større ret kunne appellere til østmagterne i Østersøen om at få de nuværende overgreb erstattet af det gode naboskabs omgangsform, som det jo er et ofte anvendt udtryk i østlandene, at Østersøen er et fredens hav — og i fredens hav hører kanonskud mod naboens fiskerfartøjer ikke hjemme.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Som det allerede er kendt fra dagspressens omtale, modtog udenrigsministeriet den 9. december 1969 via Rønne radio oplysninger om, at 10 navngivne danske fiskerkuttere den 8. og 9. december 1969 var blevet forstyrret af sovjetiske marinefartøjer under